

A 483

SÅNGER
ELLER
VISOR
FRÅN SVERIGES
BYGDER OCH DALAR

8

Svenska Visförlaget

Alla möjliga sorters vackra visor, äldre och nyare.

Några nya och treffiga visor.
41. Innehåll.

**Den nya sorglustiga Beväring-Visan, om de
Nittio dagarna på lägret.**

Strecket bort, eller Rösträtts-Visa.

**Horn-Petters spökande med kolportören i
Ysane socken.**

Herr Strank går på gatan så uppsträckt.

Kväsare-dansen. Vals.

Tryckt å J. W. Holms boktr., Stockh., 1899.

Den nya sorglustiga Beväring-visan,
om de nittio dagarna på lägret.

(Melodi: På Öland bodde en flicka skön.)

En liten visa jag sjunga vill.
Eör dem som gerna vill lyssna till.
Den handlar om de svenska lagar.
Och så de långa nitti dagar, hå, hå, ja, ja.

Stor klagan höres från alla män
Från högsta norden och hit igen;
Der ingen minskning nu tyckes vara,
Nu alla bönder stå i stor fara, hå, hå, ja, ja.

Hvad skall man vänta, hvad skall man tro,
Som hittills lefvat i sådan ro,
Är detta blott för att folket plåga,
Ell' skall vi utåt i kriget tåga, hå, hå, ja, ja.

Det är väl ryssen, det tror jag visst,
Som ser tillbaka, hvad förr vi mist.
Ell' är det norsken som vi skall straffa
För han sig tänkt egen kung att skaffa. hå, hå, ja, ja.

Ja nitti dagar det är minsann,
Tillräckligt hälften det ginge an,
Ja halfva tiden den är tillräcklig.
Men nitti dagar det är förskräckligt! hå, hå, ja, ja.

O raske yngling vid tjugu år,
Från hem och fästmö i sorgen går,
Och flickan ensligt hon går och klagar,
Han skall va' borta i nitti dagar, hå, hå, ja, ja.

Men en gång skall det väl glädje bli,
När nitti dagar de är förbi,
När vi till hemmet få vända åter,
Till lilla vännen som hemma gråter, hå, hå, ja, ja.

Hon honom genast till mötes går,
Och många kussar på rad han får,

Min lilla vän, du har länge varit,
Och tänk hur illa du nu har farit, **hå, hå,**

Här nu min visa, jag sluta vill!
För nitti dagar de räcka till,
För den som verser vill hafva flera
Så, går det an att diktera mera! **hå, hå, ja, ja.**

En vers på köpet det kan ni få,
Men nitti dagar det är ändå,
För herrarne som ej låta pruta,
Så kan jag gerna min visa sluta, **hå, hå, ja, ja.**

Strecket bort! (Rösträttsvisa.)

(Mel. Amanda satt med en kran i håret.)

Var helsad skogar och djupa dalar,
Och ängens källor vid bergets fot!
De kärleksfullt om en frihet talar.
Men frihet har ej en lossad rot
Fast elfva kronor femtioåtta öre*)
Som rättensöre går kring vår fot.,,

Om snöret brister och fri vi skalla
Kring höga Norden en liten svärm,
Och sjunga ödmjukt: låt strecket falla,
Låt oss få rösträtt! Här är våra arm
I fall att fiend vårt land vill störa,
Fast elfva kronor femtioåtta öre
Ha uti hjertan väckt rättvis harm.,,

Se, molnen hopas och åska mullrar
Och stormvind höres från fjerran våg.
Se, strejker bildas, och pressen bullrar
Ty frihetskänslan väckt allas någ.
Låt dessa tecken edra hjertan röre,

*) Tyder på Ångköks Olles, som vållade för 11 kr. 00 /
obetalt kommunalskatt, att vi fingo rösträtt.